

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasensteint és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELOFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás.

a

„Székely Hirlap”

politikai, társadalmi és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet” közlönyére.

Előfizetési díj:

Jul.—decz. (6 óra) . . . 4 frt 50 kr.
Jul.—Szept. (3 óra) . . . 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénzeket kérjük postautalvánnyal Maros-Vásárhelyre az ev. ref. főtanodai könyvnyomdába, a „Székely Hirlap” kiadóhivatalának küldeni.

M.-Vásárhely, 1875. június 26-án.

A germanismus Magyarországon, de főleg itt nálunk a kis Erdélyben, napról-napra merészebben űzi játékát. Borzasztó szász atyánkfiaiak önhit-sége, mintha nem is a poroszok, hanem ők ostromolták volna Párist és fogták volna el Napoleont, s oly kiállhatatlan, göggel, mintha mi magyarok ide haza nem is volnánk itthon, hanem bolmi bevándorolt sehonnaiak; így beszélnek rólunk atyánkfiai ellenünk, itt benn édes hazánkban, ligy a külföldön. A német világ államot hordják keblökben az Olt és Czibin partjain, s miért? mert hozzájuk mindig engedelkenyek, tullovagiasak valánk.

A „Tageblatt” igazolja állításunkat; e lap undorító göggel beszél mindenről mi magyar s izgatással páros otrombasággal tör neki államiságunk és alkotmányosságunknak.

Utalnak a „Wanderbriefe aus dem Sachsenlande” című cikksorozatra, ki nem röstelli, olvassa el a Brassó, Szeben és Segesvárról keltezett együgyü, de minden soraiban izgató levelezéseket.

Sehol a világon, hazánk kivételével, oly lapok, mint a Zasztava, Albina, Tageblatt és ezekhez hasonlók el nem türetnének; nálunk pedig napról-napra csepegtetik a mérget népünkbe, mérgezik a testvériséget, eltaszítják a baráti jobbot, melyet oly nemesen nyújtottunk feléjük.

Vajjon mi az oka ennek!?

Előre látható volt, hogy a hazai németek közt, kik valamennyi nemzetiség között évszázadok óta a leghasznosabb és leghazafiasabb polgárai voltak az országnak, a német egység helyreállítása és a német fegyverek diadala nem fog visszahatás nélkül maradni. Szerencsére a német ajku lakosság tulnyomó részében volt és van elég

hazaszeretet, hogy tiszteletben tartsa honunk határait, s ne vállalják árulójárá az államnak, melyből nemzedékről nemzedékre született, élt, teljes szabadságot és jogegyenlőséget élvezett, politikai és municipalis jogokat gyakorolt, nyelvét megtarthatta és képezhetette, vallását kultiválhatta s mint vagyonos és jóra való nép, tisztességben tölti napjait. Csak szászaink, az ujon bevándorlott németek, néhány profeszor, pap, ujságíró s végre azon urak, kik a „Bach-korszak” alatt mint civilizátorok voltak ismeretese, felelték el honpolgári kötelességüket s csaptak föl poroszkáknak. Ezek aztán 1870. óta titokban és nyíltan áskálódnak minden ellen a mi magyar s török útját mindeknek a mi német s kivált annak a mi porosz.

Hogy ne is, hisz ezéljok világos. Ha a német egység hadjárata ismét átlépi a fekete-sárga határokat s győzve bekebelezi Ausztria örökös tartományait, akkorra elkészíteni a talajt, hogy Magyarország is bekebeleztesse, vagy legalább hűbéri függésbe hozassék a nagy „Deutschenlanddal.”

Egyéb okot nem tudunk találni, ezért elégetlenek ők ide benn s szövetkeznek minden államellenes mozgalommal; Ausztriával szemben cenztralisták, a nagy Mémetországnak pedig bámulói, kémei, apostolai.

S ki az oka mind ennek!?

Vajjon ők eltünnék, ha mi Szászországban hasonló üzelmeket folytatnánk!?

Vajjon nem mutatnának-e ajtót s nem mondanák-e: künn tágas, elég nagy a világ; ha nem tetszik velünk, kiméljete meg, hagyjatok magunkra.

Bizonyára ezt cselekednék, s lenne is joguk így cselekedni, senki sem haragudnék meg érte.

De mi nem; hosszu türesünk, vagy tán inkább a fejtelenség, mely összes politikánkban uralkodik, türte és türí, mint terjed évről-évre inkább a german propaganda s mint ragad meg lassanként oly köröket, melyeket idáig nem féltettünk, hogy hazánktól és tőlünk elpártolnak.

Ki hitte volna, hogy a szászok közt a német propaganda tért hódithasson? De mi vagyunk okai. Csak is a magyar állam gyöngesége, közéletünk hanyatlása s egy valamire való sajtótörvény hiánya magyarázhatják meg e viszásságot, e valóban fejtelten lábságot, minek párjára bizonyára nem akadunk a nagy Európában.

M.-Vásárhelyt, 1875. jun. 26.

A protestáns tanodában ez idő szerint fejeztetvén be a vizsgák, kötelességünk, a midőn egyfelől dicsérőleg emeljük ki a városunk ref. főtanodájában lefolyt vizsgák szép sikerü eredményeit és köszönetet mondunk a serdülő nemzedék nevében a szorgalmatos és buzgó tanári karnak a rend, előadás tisztasága és értelmi kiképeztetés körül tanusított fáradaimaiért; másfelől némely észleleteinknek és a kor szelleme parancsolta nézeteinknek is

kifejezést adni, mert publicizistai körünkől az őszinte szó nem lehet sértő — ha igaz és nem eredményezhet visszatetszést — ha iránya hazafias.

Tanodáink s a világ minden tanodái — kivéven az egyes szaktudományiakat — inkább általános ismereteket, az ugynevezett alapot nyújtják a növendéknek, melyen azután, ha kilép az iskola falai közül, a viszonyok, hajlam, vagy valamely felsőbb befolyás következtében, a hova sokszor a véletlennek is nagy szavazata van, következik be a tovább építés.

Ma egy oly korszakban élünk, a melyben — kevés kivétellel — majdnem minden tudomány óriási léptekkel halad a tökéletesedés felé; de különösen azon tudományok, melyek a gyakorlati életre alkalmazást fognak találni az ifju nemzedék jövőjében.

Ezen tudományok tankönyvei, habár milyen tökéletesek is voltak maguk idejükből, minél régiebbek, annál hátrább vannak az újabb fejlődéstől; mert a találmányok mostani haladása minden pillanatban újabb változást idéz elő, mely az addig dívott doctrínákat és tételeket vagy teljesen mellőzi, vagy nagyobbsszerű vonásokban változtatja.

Ha e mellett számítás alá vesszük a sajtó óriási kiterjedését, a közlekedés gyorsaságát, a mivelt közönség napontai szaporodását, elannyira, hogy ma már nem tartozik a ritka esetek közé, hogy a kunyhó lakosai is igényekkel bírnak a haladó kor szellemi kincseiben részesülni: akkor nincs kétség benne, hogy a mostani tanrendszernek kitűnősége attól föltételeztetik, ha, hogy a nyomtatott könyvekhez mindig hozzá csatoltatik a tudomány vivmányai és haladása mindennapos fejlődésének rajza, illetőleg leírása.

Hogy ily arányban képezni az ifjuságot mennyire szükséges, azt kétségbe vonni nem lehet, mert ma minden állam annyira közel van egymáshoz hozva, hogy mivelődésének fokát összehasonlítás által azonnal fölismehetjük, és mert kötelességünk párhuzamban haladni a lehetőségig a legmiveltebbekkel, és mert épen a tudomány haladása szolgál vonzó erővel valamely szakpálya választására, melyre nézve az ifjuságot éretté tenni annyival is inkább szükséges, minthogy azon esetre, ha majd a válponton fog állani, hajlamait, képességeit és reményeit könnyen összpontosítani fogja tudni: nélkülözhetetlen, hogy a tanári kar szakmája szerint éber figyelemmel kísérje a tudomány fejlődését és közölje tapasztalatait növendékeivel.

Nem ezélünk nagyobb részletekbe bocsátkozni, csak némely példákat hozunk fel:

A földleírás napontai haladása annyira észrevehető, hogy az idén használt tankönyveket bárhol felnyitjuk, számtalan eltéréseket találunk.

Ifjuságunk nem ismeri a változott viszonyokat, népességi változásokat, térképi eltéréseket és az újabb készületeket, melyek újabb fölfedezésekre vezérelnek.

Ezen tudományt a bővített előadásból, az előadást pedig a napi sajtó szorgalmas följegyzéseiből lehetne csak meríteni, mi kézi jegyzetek alakjában az ifjuság pótstudiumát képezhetné, mely az utódokra szállva addig a tantárgy kiegészítő részét tenné, mig újabb könyvek e jegyzeteket majd helyettesíthetnék.

Hasonló, sőt mondhatni még nagyobbsszerű átalakulásokon mentek keresztül a természettudományok, géptan, vegytan és a t., minden újabb találmány gondosan jegyzendő és az ifjusággal közlendő, hogy az mindig perpekt lehessen és a haladással egy lépést tarthasson, mert nagy befolyást gyakorol az ifju elme fogékonyságára az, ha kapossá téve valamely szaktudomány, önmeggyőződés fogja sugalmazni a növendéknek a pályaválasztást.

Ez irányban óhajtandó, ha jövőre meggyőződhetnénk, hogy a közoktatási minisztérium kellő intézkedéseket teend a tankönyvek ily irányu alkalmi módosítása eszközöltetésére.

Jogi szemle.

A kereskedelmi törv.-javaslat ismertetése.

(Folytatás.)

A vaspálya kikötheti, hogy a kártérítés kiszámításánál alapul veendő érték a fuvarlevélben rak-, vagy podgyászejegyen kitett, vagy az eleve megállapított szabályzat összegét a vitelidő elmulasztásáért fizetendő kártérítés magaslatára meg ne haladja. A vállalatnak, vagy embereinek vétkes, vagy gonosz szándéku eljárása esetében a felelősségnek ezen korlátozásai alkalmazást nem nyernek.

A vállalat négy hétnél rövidebb időre ki nem szabható; bizonyos határidőt köthet ki, hogy minden igény, mely az átvételkor föl nem ismerhető hiányaiból, vagy sérüléseiből az árunak ered, bejelentessék.

A vaspálya, ha az árut oly fuvarlevéllel veszi át, mely szerint a fuvarozás több egymáshoz csatlakozó vaspályán történik, kikötheti, hogy az első és a legutóbb átvevő pálya legyen az áruért felelős, míg a közbeeső pályák csak azon esetben, ha a kár az ő vonalán történik; a pályák egymásközi viszkeregetése érintetlen marad.

Ha a pálya oly fuvarlevéllel veszi át az árut, hogy a kiszolgáltatás a pályákon kívüli helyen történjék, kikötheti, hogy fuvarozói felelőssége csak odáig terjed, hol a vasúti fuvarozás véget ér; a pálya a további fuvarozásra nézve szállítmányosnak tekintetik.

Ha a feladó a fuvarlevélben úgy intézkedett, hogy az áru a pálya mellett fekvő valamely helyen maradjon, vagy szolgáltatassék ki; a fuvarozás, habár a fuvarlevélben más rendeltetési hely van kijelölve, csak az előbb érintett helyig tekintetik elvállaltatnak és a vaspálya a további fuvarozásért nem felelős.

A hatodik cím 434—452-dik §-ig a közraktári ügyletről meghatározza, hogy azon vállalat, mely áruk elhelyezésével és közraktári jegyek kibocsátásával foglalkozik, közraktárnak tekintetik és jegye oly okmány, mely a forgalomban a közraktárilag elhelyezett áruk helyettesítésére szolgál.

Közraktárakat úgy egyesek, mint társaságok nyithatnak, kötelesek azonban abbéli szándékukat, a cégbejegyzésre nézve, illetékes törvényszéknél bejelenteni és legalább félmillió forintnyi tényleges alaptőkét kimutatni, mely a jelen szintben foglalt ügyleteken kívül másra nem fordítható.

Az alaptőke kimutatása előtt sem az üzlet megkezdésének, sem a vállalat bejegyzésének helye nem lehet. Ha a vállalat meg nem vámolt külföldi, vagy még fogyasztási adó alá eső árukat akar elhelyezni, a pénzügyi szabályok megtartandók.

A közraktárak az elhelyezés és kezelés végett elfogadott árukra kétharmad érték erejéig előlegeket adhatnak. Minden ily vállalat fizetési és díjszabályzatát koronként megállapítani és közzétenni tartozik.

A vállalat a kárért, mely a nála elhelyezett tárgyakban az átviteltől a kiszolgáltatásig elveszés, megromlás, megsérülés által történik, vagy a késedelmes kiszolgáltatás által okoztatik, felelős, a mennyiben igazolni nem képes, hogy a kárt erőhatalom, vagy a tárgyak természetes minősége, vagy a begöngyölésnek kívülről föl nem ismerhető hiányai, vagy a letéteményező, vagy ennek emberei okozták.

A díjak tekintetében az elhelyezett árukra zálogjog létezik, mely a csőd esetében is érvényes.

A vállalat köteles a nála letett tárgyakról közraktárjegyet kiállítani.

E jegy, mely a vállalat által időrendben vezetett letéti könyv szelvényrészét képezi, összefüggő, de egymástól elválasztható két részből: az árujegyből (czédula) és zálogjegyből (warrant) áll.

A közraktárjegy mindkét részének magában kell foglalni: a közraktár megnevezését, a letéti könyv sorszámát, a letéti nevét és lakhelyét, a letett tárgyak megjelölését és mennyiségét, a kiállítás idejét és a vállalat által meghatalmazott tisztviselő aláírását.

A közraktárjegy átruházása úgy együttesen, mint külön választva, hátírat útján történik; az áru és zálogjegy együttes birtoka jogot ad a letett tárgyak feletti szabad rendelkezésre.

A zálogjegy magábanvéve a letett tárgyra zálogjogot ad a kölcsönösszeg és járulékai erejéig, ellenben az árujegy a zálogjog által korlátozott rendelkezési jogot ad a birtokosnak.

Ha a zálogjegy külön ruháztatik át, az első hátíratnak tartalmazni kell a kölcsönadó nevét és lakását, a kölcsönadott összeget, a kölcsönlejárati idejét; ezen adatok az árujegyen is kitüntetendők.

Ezen felül a zálogjegy első átruházása az elősorolt adatokkal együtt a vállalat letéti könyvébe bejegyzendő és a bejegyzés úgy az áru, mint a zálogjegyen kitüntetendő. A bejegyzést a zálogjegy minden későbbi birtokosa is követelheti.

A közraktár köteles úgy az áru, mint a zálogjegy birtokosának megengedni, hogy ezek a letett tárgyakat bármikor megtekinthessék.

A közraktári vállalat a nála elhelyezett tárgyakat, az áru és zálogjegy visszaadása és a fizetések teljesítése után köteles kiszolgáltatni.

A különvált áru jegy birtokosa, ha a tárgyakat kivenni akarja, a zálogjegyet magához váltani tartozik. — Ha a zálogjegy birtokosa távol van, vagy ismeretlen, vagy ha a felek a visszafizetés föltételei iránt ki nem egyezhetnek, az árujegy birtokosa az árujegyet a közraktárnál le is teheti, mely jogával a közraktári jegy lejáratá előtt is élhet.

Ha a zálogösszeg lejáratkor le nem fizettetik, a zálogjegy birtokosa köteles a viszkereget különbeni el-

vesztésének terhe alatt az első forgatónál e ténykörülményt óvással megállapítani, melynek idejére és módjára a váltótörvények irányadók.

Ha a fizetés a lejáratától három nap alatt nem teljesítettik, a zálogjegy birtokosa jogosult a közraktárnál a letett tárgyaknak hiteles személy közbejöttével nyilvános árverésen eladását és a vételárból kielégítését követelni; ugyanezen jog illeti az első forgatót, ha ez a zálogjegyet beváltja az árujegy birtokosa ellenében. A zálogjegy birtokosa a kielégítés után a zálogjegyet a közraktárnak visszaadja, a vételár fölöslege az árujegy birtokosát illeti, s ha tartózkodása ismeretlen, az birói letétbe helyezendő; ha nem fedeztetnék a zálogösszeg, a történt részletfizetés a zálogjegyre ráfizettetik s ez a birtokosnak visszaadatik. Ez a fedezetlen követelés erejéig forgatók ellenében a váltótörvény értelmében viszkeregeti joggal bir és határideje az árverés befejezésének határnapjától számítandó. E jog azonban elenyészik, ha a zálogjegy birtokosa a letett tárgyak árverését az óvás felvételétől számítandó 30 nap alatt nem szorgalmazza.

Ha a határozott időtartamra letett tárgyak a letéti idő elteltével, más esetben a letételtől számítandó egy év alatt ki nem váltatnak, vagy azokat megromlás veszélye fenyegeti, a közraktárnak jogában áll a letéti tárgyakat hiteles személy előleges felszólítás után a letett tárgyakat hiteles személy közbejöttével elárvereztetni és magát kielégíteni; a vállalat követelését meghaladó rész a zálogjegy birtokosának, esetleg a letéti adatok ki.

Ha ezeknek tartózkodási helyük ismeretlen, az összegek a törvényszék letétébe helyezendők.

A közraktárakban letett tárgyra nem, de az áru és zálogjegyre lehet vinni biztosítási, vagy kielégítési végrehajtást.

Az áru és zálogjegy birtokosát a közraktárakban letett tárgyak megsemmisülése, vagy megsérülése esetében a biztosítási összegre ugyanazon igények illetik, melyekkel a letett tárgyak tekintetében birt.

Az elveszett áru, vagy zálogjegy megsemmisítésére nézve a váltótörvény határozatai szolgálnak irányadónak. Az ez iránti eljárás folyamatba tétele után a jegy volt birtokosa biztosíték mellett, mely iránt, ha meg nem egyeznek, a bíróság határoz; egy másodlat kiállítását követelheti a vállalatától.

Az elveszett jegy semmisnek nyilvánítása után a letett biztosíték visszaadandó.

(Folytatása köv.)

Tisztelt választók!

Bármennyire kihívó is Bereczki Sándor ur f. hó 14-iki nyilatkozata személyem s mások személye ellen, ovakodom mégis egy ívekre terjedhető versengést folytatni Bereczki urral, és pedig az önök untatására.

Azonban, tisztelt választók, önök előtt provokáltatván, kik közül már is igen számosan részeltettek bizodaimuk nyilvánításának szerencséjében, ha önmagamért nem is,

zett özvegyiségébe s közel ötven évig folytonosan „árvának“ nevezte magát. Kegyelettel ragaszkodott férje emlékéhez és sokkal hűvebben szerette gyermekeit, hogysen idegen férfi nevét véve fel s idegen hajlékba telepedvén. őket magukra tudta volna hagyni.

Midőn egy rokona férje halála után máshoz ment, Wesselényi Anna föllázadva szól róla, hogy még a gyászévet sem tudta bevárni! s midőn nagyobb fia harmadszor akart nősülni, egy ifju hölgyet így ajánlott neki: vedd nőül, mert, ha előbb meghalnál, koporsójáig le nem vetné a gyászruhát.

Ily hűséggel tartotta meg ő is özvegyiségét s a gyászruhát egész életén át hordozta. A hirtelen, de örökre távozott férj nevére hagyta nevét, három gyermekét s öröklött és összeszerzett nagy vagyonát és neje e hagyományoknak a hatalmas porlekedőkkel s a később bekövetkezett családi viharokkal szemben is hűséggel s hogy úgy mondjam: hősiességgel felelt meg.

III.

Az olyanféle emberek, mint Csáky, kiknek fejében nagy tervek forrnak, kik nagyravágásuk s vagyonszerzési ösztönük kielégítését széles alapokra fektetvén, abban a meggyőződésben élnek, hogy az idő majd a betetőzésig mindvégig rendelkezésükre fog állani: ha újkorban a véletlen halál által elgázoltatnak, rendszerint nagy zavarban szokták hagyni ügyeiket s a sokat ígérő jövődőt, a csillogó látszatot a valóság bihatetlennek tetsző rideg prózaisága váltja fel.

Csáky ügyesen forgolódott a politikában s jószágokat kapott Báthori Zsigmondtól, Mihály vajdától s Bász-

három gyermekök született, u. m.: Anna, István és László; s e mellett az öreg Wesselényinével is folytonosan jó egyetértésben éltek, mert Csáky a házasságot követő években is többször tartózkodott Hadadban, s ha országgyűlésekre, vagy csatatérre szállt, ifju nejét s apró gyermekeit anyósánál, a jó karban tartott hadadi várban hagyta.

A történetírók Bethlen Farkas, János, Istvánffy, Szalárdi, Szilágyi, Kővári bőven tárgyalják Csáky közpályáját s a krónikások szelvényében „nagy“ melléknévvel illetik s maga Kemény János is így ír róla: „az országnak interregnumában, Báthori Zsigmond idejében, az öreg (idősb helyett) Csáky István ország generálisa volt, igen hasznos jó ember s evangelicus ember volt.“ De fényes pályájának délpontjáig sem jutott, midőn a halál lesújtotta 1605. szeptember elején Medgyesen az országgyűlés alatt, s mint többen írják, erős gyanu alatt volt, hogy mérge által öletett meg az élte virágában levő jeles férfi.

A férj közelebbi ismertetését és jellemzését azonban alkalmasabb helyre és időre kell halasztanom, mert hiszen ő nejjével alig 5—6 évet élt s ugyanezen időben fejtven ki a politikában és hadviselésben is a legnagyobb tevékenységet, vajmi kevés időt tölthetett vele, s a nő jellemének fejlesztésére, vagy éppen átalakítására tartós befolyással nem lehetett.

Wesselényi Anna csak 21 éves volt, midőn özvegyen maradt; s ha miveltségére, gazdagságára és ifjúságára gondolunk, bizonynyal valószínűnek tartjuk, hogy újra voltak kéri; ő azonban bizonyos „cultust“ helye-

TÁRCZA.

Wesselényi Anna.

(Mutatványul Deák Farkas ily czimen megjelent munkájából.)

(Folytatása és vége)

Hogy ezen formáságból Csáky István és Wesselényi Anna közt mennyi tartatott meg részletesen, meg nem határozhatjuk; de, hogy Csáky neje részére bizonyos összeget kötött le, Wesselényi Anna leveleiből kétségtelen; de bizonyos az is, hogy ő ez összeget fiaitól soha fel nem vette, s csak élete utolsó éveiben — midőn Krakkóban egy házat akart venni és erre pénzt kért — említi, hogy néhai édes atyátok úgy is sokkal többet kötött le nekem.

Hihető, hogy Csáky, mint már férfi korban lévő ember, az özvegy Wesselényinével s ifju leányával minden közbenjáró nélkül maga végezte el ügyét, legfennebb nagynénje: Csáky Anna, özvegy Praepostvári Bálintné; a leány részéről pedig az egyetlen — férfi korban lévő rokon-gyermeke Wesselényi Gáspár — Miklós fia, Annának unokatestvére — vehettek részt az összeházasításban, mert Wesselényi István Anna testvérbátyja (a nádor atyja) ekkor csak 16—17 éves ifju s Pál, még Annánál és Erzsébethnél is kisebb, épen gyerek volt.

A házasság azonban habár csak rövid ideig tartott, boldog volt, mert 1605-ig, azaz: Csáky halála évéig,

de. Önöknek multhatatlanul tartozom azon erkölcsi elégtétel, miszerint Bereczki urnak nyílt határozottsággal nem mely megjegyzéseket tegyek, s ezen már a lapokban is egyoncsépeit ügyet a pártatlan közvélemény szigorú ítélőlete alá bocsássam.

1. Mindenek előtt általánosságban előre kell bocsátanom, hogy már közreadott nyilatkozatomat Bereczki ur — egyes tételeiben — bővítette ugyan, de meg nem czáfolta, mert nem czáfolhatta, és én ugy eddig, mint ma és jövőben is, tetteim, valamint szavaimért mindig helyt állok.

2. Félremagyarázhatatlan tény és naptiszta igazság lévén az:

hogy a junius 2-iki Ny.-Szeredait megelőzőt három — 3 — előleges konferentia Bereczki urat kijelölte, és ugyanott, ugyanannyiszor a jelöltséget elfogadni nyilatkozott;

hogy ezen eljárás által a volt „jobboldali“ többség a legőszintébben óhajtott békének biztosítása érdekében, a volt „baloldali“ kisebbségnek — 7 évi eredménytelen küzdelme után — elégtételt adott, s a pártküzdelem legyverét utógondolat nélkül letette;

hogy előzetesen ily leplezetlenül a nyilvánosság előtt lefolyt tények dacára, Bereczki ur gyanúsítással szívében és ajkán, a junius 2-iki szeredai gyűlés előtt határozottan visszalépett, a hogy a kapacitáló ott helyt tett nyilatkozatokkal szemben „méltóságán alólinak mondotta többek előtt a visszatérést, s a gyűlés termét odahagyván, a gyűlés minden kijelölés nélkül szétszözlött;

hogy másnap junius 3-án illetőknek minden előleges kihallgatása nélkül, „mert általános elkedvetlenedést“ vett észre, s mert s „választók tömeges megkeresését“ cizelőzták volna — kiket a fáradságtól megkímélni akart, „önmegtagadással“ a jelöltséget elvállalni nyilatkozott; a tények ily állásában ítéljen mindenki:

Bereczki urnak jogában állott-e, miután a kijelöltes által mindnyájukké lett, a mi, — vagy legalább is régi pártfeleinek — előleges megkérdezése nélkül, bármiféle pletyka hirre, bizalmunkat magától eltaszítani, ugyanakkor, midőn már csak saját nyilatkozatából is kivehetőleg néhány óra alatt ő maga ugy gondolkozott: hogy „hátha az alattomos működésről nyert értesülésem nem helyes“, tehát önmagának, a visszalépés indokai alaposágában kételkednie lehetett.

Mert, hogy az én és többek őszinte békétörekvésében azért nem hitt meg, mert valaha volt egy május 12-ike, a melyen a székelyek között pártösszeütközés történt; mondhatom, hogy ez sajnálatos egy kortes-eszköz volna, ha biztos nem volnék felőle, hogy a székely önértzetesebb és okosabb, sem mint, hogy Bereczki urnak felállított „május-fáját“ mosolylyal ne fogadná.

Hogy pedig meghívói nem küldettek szét, ez csak annak jele, hogy dolgait nem intézte elég ügyesen, egyébiránt majd nyilatkozni fognak azok, a kikre állítólag biztatott, s a kik közül némelyek ezen megbiztatás felől csak most (a Bereczki ur nyilatkozatából) értesültek.

tával is trafikált és a léczfalvi országgyűlés bár bár általában megsemmisítette Mihály vajda adományait; a Csákyéra nézve kivételt tett, mert ő a hazáért rendkívüli érdemeket szerzett.

E birtokokban azonban nem tudta magát megállandósítani. Fogaraszvását és uralmát például 1601. február 3-án kapta s birta is egypár évig, de látva, hogy fejedelemmé nem lehet, gondolta, hogy az új fejedelem akárki legyen e nagy uradalomban, melyet rendszerint a fejedelemek szoktak birni, egy könnyen nem fogja megerősíteni, hirtelen tehát a Básta közbenjárására egy pár magyarországi várral cseréli el Szádvár, Sáros, Szendrő — s így Fogarast elhagyá; de mielőtt a magyarországi várakat átvehette volna, meghalt s özvegyének és gyermekeinek sok küzdelembe került a jog fenntartása.

Csak például hoztam fel e körülményt, mert kisebb birtokaiban is gyakori volt a hasonló eset s ezért az özvegyet és a gyermekeket minden oldalról perrel támadták meg. Halála után még 8 évvel is 1613-ban özvegye egy kassai polgárhoz így ír: „Kd. levelét megadák nekem, kiben ír Kd. a szegény uram adóssága felől, mivel Kdnek adósa maradtott volt... nem lehetett egyéb benne, sok fogyatkozásim miatt halogatnom kellett“ stb.; a birtokok tisztázásával mentetgeti magát, de igéri, hogy közelebből őt is megelégti.

De ez örökös perlekedés között is szívjósága, nemes kedélye s édes anyai gondossága egy pillanatig sem változott.

Továbbá, hogy vajjon helyes eljárás volt-a junius 3-iki nyilatkozata Bereczki urnak, mely nem csak hogy az illető, s egy értelemre jutott párttagok előleges meghallgatása nélkül, de egyszersmind oly értelemben is állított ki, melyből bárki idegen kiolvassa, jogosan következtetheti: hogy a felső kerületnek csak egy kivihető embere van, s ennek is, minthogy a jelöltség elfogadása, csak nagy „önmegtagadásába“ kerül, szintugy erővel nyakába kötik a képviselő jelöltséget?

Ily körülmények között, miután Bothos határozottan visszalépett, Bereczki ur pedig játékot üzni látszik, a nagy pártgyűlés kimondja, hogy jelölt nincs, s a szabad- elvű-párt bármely tagja pályázhat:

nem tartozkodván többé, kiállok a sikra, s azoknak kik bizalommal megkérdeztek nyíltan felelem: „szerencsémnek tartom, s elfogadom, ugy a kijelölést, mint megválasztást;“ hibáztathat-e engem valaki nyugodt lelkiismerettel?

Azzal végzi Bereczki ur, „megküzdünk“, ugy látom, hogy ez csakugyan történni fog; az is lehet, hogy az eredmény után, falba egyikünk se fogja verni fejét; magam részéről én azonban nem titkolhatom el, miszerint azon nemes bizalomra, mely irántam nyilvánulni fog, legyen az eredmény bármi, büszke leszek, s legszebb dícsőségemnek fogom tartani.

Isten önökkel.

Maros-Vásárhelyt, 1875. jun. 16.

Öszinte honfitársuk:

Szentivány Kálmán.

Nagy-Enyed, 1875. junius 19.

A „szabadelvű párt“ választói folyó hó 19-ikén a megyeházánál, volt országgyűlési követ br. Kemény István beszámoló beszéde meghallgatására, mintegy háromszázan összegyűltek.

A beszámoló beszéd a legőszintébb igazságot és a mult három évi országgyűlés tetteit, ugy annak üdvös intézményeit, valamint hibáit ecsetelte; a nemes báróhoz illően, nem akarta szépíteni a botlásokat a pénzügyi miveleteknél, melyek a magyar ember természetével találnak, hogy többet költ, mind a mennyi telnek.

Hanem ez így van a közpéldabeszéd szerint: a magyar nem okul, míg saját kárán nem tanul. Miután a beszámoló beszéd „éljen a volt követ!“ felkiáltások közt beveződött, párt-elnök Sándor Elek ur egy a jövő országgyűlésre küldendő követ, megválasztandó követjelölt kijelölését az összegyűlt választó polgárság által indítványozta kijelölni.

Egy nyolcz tagból álló, szűkebb körű bizottmány választatván az indítvány megtevése után, kik elvonulva 1 1/4 órai értekezlet és a hangulat kipuhatolása után, volt követ Kemény István bárót újból kijelölték.

Az összegyűlt választó-polgárok ezen kijelölést elfogadva, a jelen volt jelöltet szűnni nem akaró éljenzés között, mint a „szabadelvű párt“ egyetlen jelöltjét mindnyájok bizalmával összpontosítva, a jövő országgyűlésre követség elfoglalására fölkerítették.

Br. Kemény István ur a jelöltséget s bizalmat megköszönve, mint saját magára vonatkozó köteleességet fere téve, eddigi multjára hivatkozva köteleességének ösmeri mind a haza s megye népére kitelhetően közreműködni, a közbizalomnál fogva a jövő országgyűlésen e kerületet képviselni.

A báró ur semmit sem ígért kiválóan tenni, hanem eddigi működését hozva fel s ezt adja programmul a jövő országgyűléseni magatartására vonatkozólag.

Igy tehát biztosan irhatják, hogy ezen kerületbe nem lévén más jelölt, julius 5-ikére kitűzött követválasztás a legnagyobb bizalom kifejezésével a követjelölt iránt általános felkiáltás útján fog megtörténni.

r. l.

Irodalom.

A Franklin-társulat kiadásában megjelent s szerkesztőségünkhöz beküldetett „Veselényi Anna, özvegy Csáky Istvánné életrajza és levelezése. Irta: Deák Farkas. E sok gonddal összeállított műből mai tárcánkban mutatványul is közlünk. Vesselényi Anna a Vesselényi család eddigelé ismeretes légrégibb női tagja, s a számos tagban virágzó gróf Csáky család ösanyja. Általa s valóban szép levelei által vált lehetővé — mondja a szerző előszavában — hogy egy XVI. században született s a XVII. század első felében élt magyar matronát, mint édes anyát, családjá vezértagját, mivel s tehetséges író, a közélettel való viszonyban s különösen magán életében teljesen megismerhessük. Deák Farkas már há-

rom év óta dolgozik az első gróf Csáky István volt tárnokmester élettörténetének megírásán, s ezen nagyszabású munkája közben bukkant a kincsre, mit ezen munkájában a nagy közönség rendelkezésére bocsát. Az érdekes munka három részre oszlik, melyek közül az első Veselényi Anna élet- és jellemrajzát, a második levelezéseit s a harmadik rész nyelvészeti jegyzeteket, helynevek magyarázatát foglalja magában. A 13 ivre terjedő, díszes kiállítású könyv ára: 2 forint.

Hirrovat.

* *Tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetési határidejük e hó végével lejár: sziveskedjenek megújításukat e hó végéig megtenni, hogy a szétküldésben akadály ne történjék. Előfizetési föltételeink lapunk homlokzatán olvashatók.*

☉ **Marosszék** „szabadelvű párt“-jának e hó 24-én, csütörtökön d. u. a szék közházánál igen népes pártgyűlése volt, melyet még a városiak is nagy számmal látogattak. A gyűlésezés czélja az volt, hogy valami módon kieszközöltessék az, miszerint a pártnak minden kerületben csak egy jelöltje legyen az általános béke és nyugalom érdekében. Beszéd volt quantum satis — tán még több is! hanem az eredmény = 0, vagy még rosszabb, t. i. harez és háboru. A felső-kerületben tehát Szentiványi Kálmán és Bereczki Sándor; az alsóban pedig Jenei József és Sándor László állottak ki a csatasikra, elnyerendők az óhajtott képviselőség babérkoszoruját.

○ **Marosszék** főkirálybírája mlgos Béli Gergely úr, jelenleg hivatalos körútat teszen székében s a dullói és körjegyzői járásokat és eljárásokat teszi vizsgálata tárgyává.

○ A helyi polgári iskolában f. hó 25-én kezdettek el a nyári vizsgálatok és 4—5 napig fognak tartani; különösen fölhevítjük ugy a műértőket, mint általában a „szép“ kedvelőinek figyelmét, hogy a kiválóan csinos és érdekes rajzkiállítást megsemmisíteni el ne mulasszák. Valóban e kiállítás egyaránt tanúsítja a mester fáradhatlan buzgalmát és szakértelmét, s a tanítványok (kivált néhány) kitartó szorgalmát és tehetségét.

A maros-vásárhelyi polgári iskola 1874/5-ik évi nyári közvizsgáinak sorrendje: junius 25-én d. e. 8—12 óráig az I. osztály, d. u. 3—6 óráig az előkészítő oszt; 26-án d. e. 8—12 óráig a II. osztály, d. u. 5—7 óráig a torna-vizsgálata az iskola összes növendékeinek; 28-án d. e. 8—12 óráig III. osztály; 29-én d. e. 7—10 óráig az összes iskola növendékeinek mértani szabad gyakorlatai a „Mészárosok rétvén“ Gruber Mihály rendes tanár vezetés alatt; 30-án d. e. 8—12 óráig IV. osztály. Ugyanekkor jutalomosztás és az iskolai év bezárása. Mely nyilvános vizsgálatokra az illető szülők, valamint a nevelés-ügy és a polgári iskola iránt érdeklődő közönség tisztelettel meghivatnak. Maros-Vásárhely sz. kir. város iskolaszékének megbizásából Kerekes Sámuel, id. igazgató tanár.

— A székely vértanuk: Török-Gálfi-Horváth szobor-bizottsága a m.-vásárhelyi egyenlőségi kör határozatából 500 o. é. frtot bocsátott a m.-vásárhelyi ref főtanodai előjáróság rendelkezése alá, oly meghagyással, hogy ez alapítványi tőke kamatai a tanári kar belátása szerint a főtanodai bölcészek közül a legjelesebbeknek ösztöndíjjal szolgáljanak. Ezen nemes czélu alapítványért a nevezett bizottság fogadja az előjáróság hazafias köszönetét. Megbizatás folytán M. Vásárhelyen, 1875. jun. 23-án. Pál Károly, s. k., előjárósági jegyző-tanár.

— A maros-vásárhelyi postaréten közös sirban nyugvó székely vértanuk Török-Gálfi-Horváth szoborleplezési ünnepélyének sorrendje: 1. „Hymnusz“ Kölcseitől, éneklő a két helyi dalárda együttesen. 2. „Ima“ mondja ev. ref. lelkész Vas Tamás. 3. „Leleplezési beszéd“, tartja Lázár Ádám. 4. „Szentelt hantok“ Mosonyitól, előadja a m.-vásárhelyi dalárda. 5. „Emlék-beszéd“, tartja Orbán Balázs. 6. „Gyászdal“ Zindheintnertől, előadja a helyi iparos polgári dalárda. 7. „A vértanuk emléke“, dícsköltemény, írta Jókai Mór, szavalja Lénárt József papjelölt, helyi főtan. osztálytanító. 8. „Zárbeszéd“, Bereczki Sándor által. 9. „Szózat“, Vörösmartytól, éneklő a két helyi dalárda együttesen. — A gyászmenet indul 1875. junius 27-én vasárnap délután 3 órakor a Szechenyiterről. — Egyes példány ára 10 kr. a szobor vasrácsozatára fordítandó. A szoborügyi bizottság.

A vértanuk emléke.

Vértanuk sirjának szentelt földé!
A ki érző hamvakkal vegyülsz,
S holt fiad kebledbe rejtve őrzöd,
Gyászbán, elhagyottan, özvegyül;
A ki ébren vagy, mikor mi alszunk,
S ébren tartasz, hogyha meghalunk;
Egyetlen hazánk, szülőnk, szerelmünk:
Szent anyánk, üdvöz légy általunk!
Egy ilyen sir, hol szived közel van,
Jó hely arra, hogy beszéljünk hozzád:
Halled szónkat itt, s miket felelsz rá,
Néma fűszálid nekünk mehozzaák.

Mert nem alszik, ki halt vértanuként:
Mint por is tovább él oda lenn;
Azt kinozza s boldogítja vélünk
Gyötrő, áldó honfiérzelem;
Az reánk ront forgó szél porában,
S arezul üt, ha elhagyók magunk,
Az kalászszaal és virággal von be
Téged, hogyha hozzád hűk vagyunk.
S hogyha tenni nem volnánk erősek,
Két kezünk zsidbad bilincsre verve:
Ez a hült por itt mozdul helyettünk,
Szakadatlan új csatára kelve.

Nem mese a holtak harcza többé!
Volt idő, hogy holtak mink valánk!
A szabadság koldus száműzött lett,
S a szivekből kialudt a láng,
Midőn kín volt a hazát szeretni,
Midőn bűn volt lenni honfinak,
Esztelenség hinni és remélni,
És szégyen — hivadni férfinak;
Csak sirhattak a hon hű leányi,
Kinzott Jézus végszavával zengve:
„Éli, Éli, láma szabaktáni?”
(Isten! Isten! Mért hagyál el engem?)

Nem mese a holtak harcza többé!
Ők, a nép szabadság holtai,
Új tüzet gyújtának a szivekbe,
Mit vérrel nem lehet oltani.
Mint Csabának holt dandára hajdan,
Szellemtábor folytatott csatát,
S e láthatlan szellemharcz erős volt,
Lánczainkat im leszaggatá. —
S a mint ivadékrul ivadékra
Hul a vér, belőle újra éled
A szabadság diadalma, s Néked
Jó magyar hazánk, az örökélet.

Köemléket a halhatatlanoknak!
Ez a kő hitünk sziklája itt:
Fundamentum, melyre fölépítjük
Szép reményink arany várait:
Intő Phárosz, mely örök világgal
A jövődök ködös tengerén
Átsugárzik, és a nemzedéknek
Megtanítja, mi bűn, mi erény?
Oltár, melynek áldozatja tiszta:
Isten törvényét őrző frigyláda,
Melynek lapján egy parancs van írva:
Egyetlen törvény: „szeresd hazádat.”

Szentelt föld, ki nekünk ezt tanítod,
Aldva őrizd drága hamvait:
Szellemük szívünkben van temetve,
Ottan él az, csak a hamv van itt. —
Északfényben, éji szívárványban
Ki a népek égi jelt mutat:sz:
Fényesebb a mi szerelmünk hozzád,
Édes földünk óh, viszonzadd azt!
E szerelm világít fenn egünkön,
E szerelmért omlott vér az ottan.
A mely honnak vértanui vannak,
Isten földé az! — Nem vesz halottan!

Jó k a i M ó r.

Szobor fölirat: „Bágyi Török János 47. Martonosi
Gálfi Mihály 37. Naggyárad Horváth Károly 25 éves
korukban Magyarország alkotmányos szabadságáért Maros-
Vásárhelyt, 1854. márczius 10-én együtt kivégzett szé-
kely vértanuk emlékének szentelte a kegyeletes nemzedék.

Szent hely ez, oh vándor! egy nemzet tette e jelt itt.
Leghűbb gyermekei végzetes sirja fölé.
Élni szabadságban, vagy azért meghalni merészen:

Ezt hitték, vallák s haltak érette hiven.
Törvényes, szabad és független nemzeti állás
Intő szobra legyen, honfi, e drága jel itt! — 1874.
— A porosz szürke gránithól készült szobor 21 láb ma-
gas, 370 mázsa súlyu, — melynek talpkövében egy dom-
borművű jelkép egy átnyilazott fekvő oroszánt ábrázol,
mely bár sebezve, de mégis nvilt szemekkel ébren őrzí
a lábai közt tartott nemzeti lobogót, mintha kész lenne
eltépni, ki azt sértené. Alatta keresztbe tett két kardra
támasztott magyar czímer áll.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésé-
ben az 1875-dik évi június 28-án és következő napjain
következő ügydarabok adatnak elő

I. Osztály. I. Tanács polgári ügyekben.

Deési Farkas r. b. által.

Csiki Gergely özv. Petrászkó Mártonné e. birtok-
kiigazítás, a kir. kincstár Lemberger Henrichné s t. e.
telekkönyvi ügye, Togyer Juon Zsolgya Ilia hagyatéka
e. vételár-felosztás, gr. Gyulai Sámuel b. Szentkereszti
Zsigmondné e. zárlat, Stein János Daczó Pál hagyatéka
e. birtokkiigazítás, Moldován Miklós Bedő Sándor és neje
e. ingatlan kibocsátása, a gy.-fehérvári róm. kath. káp-
talan Daczó János s társai e. zálogjog átkeblezése, Meskó
Antal Baranyai József hagyatéka e. urb. kárpótlás, b.
Rothenthal Henrich Diamantenstein Szinai e. bérlet,
Dobai István özv. Löw Gusztávné hagyatéka, Schankebanc
Károly szolgabíró e. tiszti kereset, Reznek Kosa István
Reznek Kosa Károly e. birtokkiigazítás, ugyanaz ugyan-
az ellen birtokkiigazítás, ugyanaz Bács István s t. e.
birtokkiigazítás, ugyanaz Reznek Kosa Károly e. birtok-
kiigazítás, ugyanaz Demeter János e. birtokkiigazítás,
ugyanaz Reznek Kosa Károly e. birtokkiigazítás, Reznek
Kosa István Reznek Kosa Károly e. birtokkiigazítás,
Maros-Szent-Imre községének Garda János e. 652 frt
60 kr. iránti ügyök.

Pogány Károly r. b. által.

Bartha István Schvartz Mózes e. 280 frt, ugyanaz
ugyanaz e. 75 frt 88 kr. s jár., Olár Dénes Plezs
Györgyné e. követelés, Irimiás Juon Marosi József e.
kártérítés, a sz.-udvarhelyi temetkezési-egylet Sente
Márton e. illeték befizetése, Tamási Józsefné Darvai Dá-
niel e. adósság, Feszt József Antal Mihály e. 76 frt s
jár., Olteán Vaszi számadó kanász Szabó József e. 140
frt s jár., Poka János Demián Péter e. 210 frt s jár.,
Kerekes György Kerekes János e. 60 frt s jár., Dénes
Sámuelné Intze Istvánné e. követelés, Dentz Róza Ma-
gyari Pál e. házvetelár hátrálék, Buda Józsefné Zudor
Elek e. vissz., Opra Lup Vlád Simon e. kártérítés,
Benel Ferencz Farkas László e. ügyvédi díj, Orvián Ste-
fán Kozma János e. kártérítés, Kakucs Elek Pásoni
János e. biztosítás, Magyarosi Imre Schvarcz Mózes e.
hátrálék házber iránti ügyök.

I. Osztály II. Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal r. b. által.

Rohann Zachariásné s t. Trimbítasz Juon Gavrilla e.
végrendelet megsemmisít., Antoni Frigyes Krausz Fri-
gyes e. atyaság elismerése, Hilka Vaszilie hagyatéki ügye-
Kész Károly Butás Gyorgye s t. e. 306 frt 60 kr., Mol-
nár Zsuzsa s t. Molnár János e. örökrész kiadása, Pet-
rutz Todor Pop Juon a nyiculestyilor e. fekvők iránti
ügyök.

Sándor János r. b. által.

Ebner Sándor ifj. Markovics Burák e. bérlet meg-
szüntetése, Keresztes János Liskán Pétra s t. e. 45 frt,
Szakács János s társai Szabó János s társai e. 95 frt,
a borgó tihói gör. kath. egyház Siutu Todor e. mesgye-
igazítás, Boldiu Péter Pekuráriu Áronné e. 145 frt, Be-
nedek Gyula Nehrer Sámuel e. vissz., Mursuk Juonné
Vieder Móritz e. igényper, Kofár Kozma Péter Anna e.
21 frt, Gliga Iliszia Kürtös Zaharia e. birtokháborítás,
Fejér Zsuzsánna Keresztes Ferencz s t. e. 10 frt, Buga
Szávéta Buga Szimion e. birt. hábor. Balogh Ferencz id.
Sziogyártó András e. 92 frt 24 kr. iránti ügyök.

Pipos Péter r. b. által.

Voila Juon hagyatéki ügye, Noé Mihailla Ganea
Nesztor s t. e. igényper, Pável Firona Pável János e.
egy félkerthezi tulajdonjoga, Petru Juon s t. Vagner
Stefán s t. e. igényper, Rusu Lina Potoszky Gergely e.

18 frt 53 kr., özv. Albu Petruczné Kozián Juon e. 8
frt, Mantsch János Mártontelke községe e. 280 frt, Mol-
dován Todor Marosán Gavrilla e. 40 frt, Albu Petru
Blatt József e. birt. háborít., özv. Deutsch Bernáthné
Szabó Terezia e. 20 frt, Boilla Joán Stoica Georgé e.
11 frt, Stoika George Szászahuzi község e. 269 frt,
Plesia Josifu Gaitza Pétru e. 18 frt, Pap Sámuel Jegző
Tamásné e. 12 darab arany iránti ügyök.

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

(1-1)
Vasárnap, július 4-én utolsó előadás.

SZIDOLI SZINKÖR.

Június 26, 27, 28 és 29-dikén adatik:
rendkívüli

diszes nagy előadás

a legújabb műsorozattal.

Záradékkal:

Hamupipőke (Aschenbrödel.)

Nagyszerű és rendkívüli varázsképlet, Preroult által a
lovarda számára átdolgozva, előadja a hasonló nevű varáz-
induló után begyakorolt 80 gyermek, kik 8-10 évesek.
Különösen kiemelendő azon körülmény, hogy a lovarkör
3 perc alatt egy igen fényes teremmet változtatnak át.
Erre következik Európa, Ázsia stb. világrészek híres
embereinek megjelenése.

A megjelenő magas személyek nevei:

1. Az ünnepély hercege udvarmesterével. 2. Az indus
király. 3. A Hamupipőke apa és mostoha fia. 4. Selick
tábornagy. 5. I. Napoleon. 6. Az ország két nemese.
7. Garibaldi tábornok. 8. Vilmos német császár. 9. Az or-
szág két nemese. 10. Mac-Mahon a francia köztársaság
elnöke. 11. Victor Emanuel olasz király. 12. Az ország
két nemese. 13. Radeczky tábornagy. 14. A török
szultán egy szerencsén kíséretében. 15. Az ország két ne-
mese. 16. Bismarck herceg. 17. A görög király. 18. Az
ország két nemese. 19. Wrangl tábornok. 20. Az orosz
császár egy kozák kíséretében. 21. Az ország két nemese.
22. Jon Bul, az angol nemzet képviselője. 23. Julius
Caesar, római császár. 24. Az öreg Frigyes, Poroszország
királya. 25. Az ország két nemese. 26. Az osztrák csa-
szár és gr. Andrássy miniszter. 27. Hamupipőke incognito
jelenik meg 4 szolgálival; szolgál, inas, portás, mind ro-
coco ruhában, a legdiszesebben kiállítva. Minden nemzet-
beli beérkező saját nemzeti himnuszával jelenik meg. Ezek
előtt a Hamupipőke mostoha testvérehez megy, honnan
együtt a bálba mennek. Végül megtalálják a Hamupipő-
két, mire következik a herceggel egybekelése és disz-
menet az ehhez különösen készült kis ünnepi kocsiában.

M.-Vásárhely és környéke n. é. közönségével bátor-
kodni tudatni, miszerint sem fáradságot, sem költséget nem
kíméltem, hogy ezen nagyszerű némafényűt a lehető
legfényesebben állítsam ki. Az összes jelmezt ruhák a mai-
landi Teatro di Scala színházból valók, a diszfogatok pe-
dig Fuchs A. bécsi szab. kocsigyárban készítették. —
A berendezési költség legalább is 8000 frtot képvisel.

Ezen költségek némafényűt megtekintése végett számos
látogatásért esd teljes tisztelettel **Szidoli T.**

Vasárnap, jun. 27-én 2 előadás: délután 4, este 8 órakor.

TEMESVÁRY MANÓ

czipő-gyára

Budapest, király-utca 1. sz.,

ajánl

HÖLGYEKNEK:

Fűző topánkákat brünellből fénymázos orral,
szép himzés díszszel 2 frt 70 kr.
Fűző topánkák erős bőrből, fénymázos orral, sző-
gezve és sróftolt talpakkal, strapára és esős
időre valók 3 frt 50 kr.
Topánkák gummi-húzóval brünellből fénymázos
orral, magasra szabva, finom kiállítás 3 frt 50 kr.
Topánkák gummi-húzóval erős chagrain vagy
borjubőrből, szegezett és sróftolt dupla talppal
nagyon tartósak 3 frt 80 kr.
Kivágott párisi fűznivaló féltopán 3 frt 80 kr.

URAKNAK:

Topánkák finom chagrain dupla bőrből 4 frt — kr.
Topánkák vikszos- vagy bagariabőrből, szegezett
és srófos dupla talppal, igen erősek 4 frt 50 kr.
Topánkák finom gittbőrből, czifra, fénymázos or-
ral, szalonba és bálba valók 4 frt 50 kr.
Topánkák orosz lakkbőrből, szegezett dupla talp-
pal, srófmunka 5 frt 50 kr.
Vadászcsizmák vízhatlan dupla bagariából vagy
vikszos bőrből, háromszorosan sróftolt dupla
talppal 11 frt — kr.
Ugyanazok orosz lakkos bagariából 13 frt — kr.
Fűző topánok vikszos- vagy bagariabőrből, sróftolt
dupla talppal 3 frt — kr.
Leány topánok brünellből vagy bőrből, igen erős
szegezett dupla talppal 2 frt 60 kr.
Gyermekek-topánok brünellből vagy bőrből, igen
erősek, vassal szegezett talppal, igen jók és
tartósak 1 frt 80 kr.
Kimerítő árjegyzék ingyen és bérmentve. — Vidékről
jövő megrendelésekre — postai utánvét mellett — legnagyobb
gond fordítatik.

(109)

(8-10)

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1875.